

عنوان مقاله:

عنوان: مدیریت رفتار سازمانی و روابط انسانی در سازمانها با استفاده از کلام امام علی (ع) در نهج البلاغه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جایگاه مدیریت و حسابداری در دنیای نوین کسب و کار، اقتصاد و فرهنگ (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

رقیه بای - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آبادکتول، گروه معارف، علی آبادکتول، ایران.

خلاصه مقاله:

اهمیت افراد در سازمان همین بس که مدیریت را عبارت از کارکردن با دیگران دانسته‌اند. مدیران برای اینکه بتوانند با افراد کار کنند الزاماً باید ویژگی‌های شخصیتی افراد تحت سرپرستی خود را بشناسند و مطابق این ویژگی‌ها افراد را به کار ببرند، چرا که بعضی از مشاغل و فعالیت‌ها با ویژگی‌های شخصیت افراد تطابق ندارد و همین عاملی می‌شود تا فرد و سازمان در رسیدن به هدف‌های خود باشکست مواجه شوند. افراد در حیطه سازمان‌های اداری و اجتماعی به تناسب مشاغلی که عهده دار آن گشته‌اند عملکرد و رفتار یقانونمند و منضبط دارند و تابع مقررات سازمانی هستند. کیفیت این نوع ارتباطات را سازمان متبوع تعیین می‌کند و به مقتضای ماهیت شغلی روابط خاصی بین اعضای سازمان برقرار می‌شود. ارکان روابط انسانی در عرصه سازمان مبتنی بر نظم، اعتماد متقابل، حقوق متقابل، امر به معروف و نهی از منکر است. نظم و انسجام سازمانی چونان مایه اتحاد و همدلی و هماهنگی ارتباطات آن اولاً به تناسب اهداف کارورز با اهداف سازمانی ناظر است و ثانیاً رسالت هدایت و تربیت و ارشاد و آموزش کارورزان را به دوش مدیر می‌افکند؛ چنان که امیرالمومنین در این زمینه به مالک اشتر می‌فرماید: مگو من مامورم و امر می‌کنم، پس باید فرمان مرا بپذیرید، زیرا این روش سبب خرابی دل و ضعف و سستی دین و تغییر و زوال نعمت‌ها گردد در زمینه اعتماد متقابل چونان عامل سالم سازی و استمرار حرکت جمعی و رفع سوء ظن، امیرالمومنین می‌فرماید: کسی که به مردم حسن ظن داشته باشد، محبت و دوستی را از آنان به دست آورده است. در عرصه حقوق متقابل نیز امیرالمومنین تأکید دارند: پس خداوند سبحان از جمله حقوق خود برای بعضی مردم بعضی دیگر حقوقی واجب فرموده و حقوقی را در حالات مختلف برابر گردانیده و بعضی از آنها را در مقابل بعضی دیگر واجب نموده بعضی از آن حقوق وقوع نمی‌یابد. مگر به ازای بعضی دیگر. در این میان امیرالمومنین در زمینه اجرای تحقق امر به معروف و نهی از منکر می‌فرماید: از جمله حقوق واجب خدا بر بندگان اندرز دادن و کمک و یاری به یکدیگر است برای اجرای حق بین خودشان به قدر کوشش و توانایی. در مقاله حاضر تلاش شده است اهمیت مدیریت رفتار و روابط انسانی از دیدگاه کلام امام علی (ع) مورد بررسی قرار گیرد و با توجه به معیارها و ارکان آن (روابط انسانی) در نهج البلاغه و برخی از اصول مدیریت و روابط انسانی (اجتماعی) از منظر آن امام بزرگ پرداخته و با بحث و نتیجه‌گیری به پایان میرسد. این پژوهش از روش کتابخانه‌ای و اینترنت انجام خواهد شد.

کلمات کلیدی:

مدیریت، روابط انسانی، ارتباطات، نظم و انضباط، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/313834>

